

Trægulve, plysmøbler, oliemalerier, elg på væggen og ild i pejsen. Lennart Lajboschitz viser Hotel Hornbækhus' flotte pejestue frem.
Foto: Hanne Bjørtøn

Tigermilliardæren samlede flasker og fandt kærligheden: - Der sker jo sådan nogle mirakler

Milliardær og skaber af Tiger-butikkerne, Lennart Lajboschitz, har fundet en mission som ejer af Hotel Hornbækhus. Her skaber han sociale relationer og tilfældige møder mellem mennesker. Og han har set miraklerne ske. I denne artikel fortæller han om konceptet bag det kendte hotel i Hornbæk - og om et helt vildt tilfælde på hotellets spisested.

Hanne Bjørtøn
hab@helsingordagblad.dk

HORNBÆK: Der er blomstrede tapeter og standerlamper. Smukt ombetrukne stole og sofaer med farverige velourpuder. Velholdte vitriner og borde. Glasflakoner i jugendstil. Elghoved på væggen. Knitrrende pejs.

Humøret stiger med adskillige varmegrader, når man omgives af det stilfulde interiør på Hotel Hornbækhus.

Hotellet ejes af ægteparret Lennart og Suz Lajboschitz, og hun har stået for indretningen.

- Suz har en meget æstetisk

og kunstnerisk forståelse og kan nærmest mærke det fysisk, når noget ikke er, som det skal være. Vi ville ikke have noget uden en identitet, det synes vi er dødssygt. Vi skal kunne se os selv i det, fortæller Lennart Lajboschitz.

I 2018 købte parret Hotel Hornbækhus og Villa Strand og gennemrenoverede det for 30 millioner kroner. Og det var hele tiden tanken, at stedet skulle være meget mere end et hotel.

En værdi til mennesker

Mange kender Lennart Lajboschitz som den tidligere ejer af tikroners-butikkerne Tiger, der blev til et internationalt imperium med 4.000 ansatte i mere end 20 lande.

Rundt omkring i hotellets fællesarealer er der hyggelige siddekrage, hvor Sus Lajboschitz har kælet for detaljerne. Foto: Hanne Bjørtøn

Der er fællesspisning på Hotel Hornbækhus hver aften - både for hotelgæster og for hornbækkere. Foto: Daniel Rasmussen

I 2012 solgte han aktiemajoriteten for over en milliard kroner.

I 2014 købte og indrettede han Absalons Kirke i København som et moderne forsamlingshus. Missionen var at skabe sociale mødesteder for mennesker.

De små mirakler

Siden er både Hotel Hornbækhus, hotellet Kanalhuset på Christianshavn og Folkehuset Hodda i Rønne kommet til med samme mission.

- Vi ville godt lave noget, som vi syntes gav en værdi. Jeg spurgte mig selv: Hvad, synes jeg selv, er vigtigt. Og det er især mine nære sociale relationer: Min kone, mine børn, mine børnebørn, de nære venner og familier. Det er det, der betyder noget - at være sammen med dem og reflektere på verden og socialisere med hinanden. Og det var den værdi, vi gerne ville have frem, fortæller Lennart Lajboschitz.

Ud over at være et smukt renoveret hotel, hvor ikke to værelser er ens, har parret således også gjort Hornbækhus til et mødested for hornbækkere.

Der er fællesspisning hver aften for både hotelgæster og lokale folk. Her er yoga- og løbehold, strikkecafé, syng sammen-arrangement, kreativ hygge omkring vinterdekorationer, og i oktober var der opstart på et nyt begynderkor.

- Vi vil gerne være en katalysator for at skabe sociale relationer mellem mennesker gennem handlinger. Og sørge for at de lokale her i Hornbæk møder nogen, der er gæster på hotellet, for pludselig sker der noget uventet. Der er lavet en middag, som serveres i skåle, og folk siger: Vil du række mig kartoflerne, og så kommer der en snak i gang. Og den snak fører nogle gange til, at man møder nogen, man ikke havde forventet, og det kan være meget be-

Lennart Lajboschitz ejer sammen med sin kone Suz Hotel Hornbækhus, som både fungerer som hyggeligt hotel, hvor ikke to værelser er ens, men også som et lokalt mødested for hornbækkere. Foto: Hanne Bjørtø

Folk vil gerne og kan godt lide at holde døren for hinanden og være venlige. De kan mærke, at det handler om deres værdier. Så det er også noget med, hvilken stemning man laver.

LENNART LAJBOSCHITZ, EJER AF HOTEL HORNBÆKHUS

rigende, siger Lennart Lajboschitz.

Han fortæller om en amerikansk kvinde, der havde booket værelse på Hotel Hornbækhus og først blev utilfreds, fordi hun ikke kunne spise aftensmad ved et bord for sig selv.

- Og vi måtte sige: Beklager, men om aftenen serverer vi kun ved fællesspisning. Hun var ikke glad for det, men så kom hun til at sidde til bords med en australsk dame og spurgte: "Hvor i Australien kommer du fra?" "Det er sådan et lille sted, du kender

det ikke," svarede den anden og nævnte, hvad stedet hed. Og så siger den dame, der var ked af fællesspisningen: "Der bor min søster." Så sagde den anden: "Hvad hedder hun?" Hun hedder sådan og sådan. "Jamen, det er en af mine venner, jeg kender hende rigtig godt." Og så blev det pludselig vendt til, at det var den bedste oplevelse – det var et fantastisk tilfælde. Men der sker jo sådan nogle mirakler. Parret deltager selv i fællesspisninger og kommer i snak med mennesker, de ikke kender.

- Jeg har siddet ved siden af en svensk familie, og datteren arbejdede med indretning, og faren var arkitekt, og så diskuterede vi, hvad vi havde gjort med stedet. Men det var en frugtbar samtale, og det er præcis det, vi vil skabe mulighed for. Og folk vil gerne og kan godt lide at holde døren for hinanden og være venlige. De kan mærke, at det handler om deres værdier. Så det er også noget med, hvilken stemning man laver, siger Lennart Lajboschitz.

Bordtennis er vejen frem

I flere af parrets folkehuse er bordtennis et omdrejningspunkt, som alle kan være med til.

- Det gør, at der sker noget. Der er noget dynamik, og du kan bare være med, hvis du har lyst. Man føler, at det er let at være med til at lege og spille bordtennis, fortæller Lennart Lajboschitz.

Han har selv spillet bordtennis hele livet.

- Vi spiller hver uge turnering i klub. Jeg spillede i går fra halv syv til ti og tabte en kamp og vandt to, og det er sjovt.

Glæden ved bordtennis og de mirakler, der kan komme ud af tilfældige møder, er i virkeligheden grundpillen i parrets kærlighedshistorie.

- Faktisk mødte jeg Suz en 1. maj i Fælledparken – vi har lige haft 40-års bryllupsdag, så det må være 42-43 år siden. Jeg var bordtennistræner for børn, og vi skulle til Holland og spille en turnering, men vi havde ikke nok penge, så vi gik ind den 1. maj og samlede flasker for at få til et depositum. Så mødte jeg Suz, som jeg havde gået i skole med, men dengang var hun alt for ung til mig. Når man er 15, og den anden er 12, er tre år alt for meget. Men jeg sagde til børnene, at nu havde vi nok flasker, og de kunne godt gå hjem, og så kunne jeg sidde og snakke med Suz. Meget apropos bordtennis, og hvad

der opstår af muligheder. Jeg sagde til Suz: Har du ikke lyst til at tage med mig til Kina. Men hun syntes, jeg var lidt for hurtig. Men to år senere tog vi til Kina, siger Lennart Lajboschitz.

Milliardforretning

Først noget senere blev Tiger-butikkerne skabt.

- Normalt tog Suz og jeg på loppemarked og solgte paraplyer og solbriller, og da vi begyndte at få børn, kunne Suz ikke tage med til Jylland og sove i telt. Men jeg syntes ikke, det var lige så sjovt, når Suz ikke var med, og derfor fandt jeg en butik nede på hjørnet af Njalsgade og Torsbavnsgade på Islands Brygge, fortæller han.

Da familien en dag skulle ud at rejse, skulle en pige passe butikken.

- Så kunne vi ikke huske priserne og sagde: Så må du tage en tier for det hele. Det blev så til navnet Tiger. Min datter, som var otte år den-

gang, sagde: Før havde vi en Zebra, det hed den første butik, nu har vi også en Tiger-butik. Det var da et godt navn, så hed vi det, og så blev det til mange butikker, siger Lennart Lajboschitz. Og hyl-der igen tilfældets kraft.

- Vær åben for de sprækker af muligheder, der pludselig opstår. Du kan sige "Nej" og gå væk. Du kan også sige: "Lad os prøve." Nogen har spurgt mig: Har du ikke lavet nogle fejl, du kan fortælle om. Og jeg siger: Jeg laver ikke andet end fejl hele dagen lang, men jeg ser det ikke som fejl, jeg ser det som korrektioner. For så må vi jo lave noget andet, hvis det ikke virker. Og så skal vi nok arbejde os frem til det.